

Familiedag in de HELIX te Geraardsbergen 11 oktober 2014

De hele voorafgaande week beloofden Frank en Sabine droog weer voor zondag 11 oktober. We keken dus met veel verwachting uit naar de familiedag in de Helix, het vormingscentrum voor natuur- en milieueducatie van de Vlaamse overheid. Het beloofde immers een boeiende dag te worden met eerst de ontmoeting met een aantal experts rondom de ziekte LCH en voor de namiddag een ontspannende boswandeling in wat “het stiltegebied van Geraardsbergen” genoemd wordt.

Het was even zoeken in Onkerzele – Grimminge om het juiste baantje naar Hoogvorst te vinden. Vooral omdat de beloofde opklaringen plaats gemaakt hadden voor een druilerige regen die de hele omgeving in een mistige sluier hulde. Vertrouw dan maar dat die vriendelijke stem van je gps je naar de juiste bestemming loodst door te stellen dat je een smal baantje moet nemen, nauwelijks de breedte van de auto en bergaf de bossen in. Op de parking zat er niet anders op om nog snel de paraplu boven te halen om droog het centrum te bereiken.

Maar daar wachtte een warm onthaal: warme drank, koffiekoeken en een hele boel bekende en minder bekende gezichten. Kinderen renden heen en weer tussen de verschillende locaties waar allerlei weetjes over de natuur en een gezonde levensstijl te ontdekken vielen.

Terwijl buiten de regen bleef stromen gingen we over tot de orde van de dag. Professor Stefaan Van Gool beet de spits af met een historisch overzicht van de onderzoeken op gebied van histiocytair ziekten. Hij maakte duidelijk hoe elk volgend onderzoekstraject voortbouwt op de resultaten van het vorige en hoe men tot een opdeling komt in verschillende groepen van te behandelen patiënten in functie van de resultaten van behandelingen.

Goedele Stegen, als assistent betrokken bij het klinische onderzoek, gaf daarna een leerrijke toelichting over het wat, het hoe en waarom van klinisch onderzoek. In gewone mensentaal schetste zij de verschillende fasen van dergelijke studies. In een tweede gedeelte van haar uiteenzetting illustreerde Goedele dit met een toepassing op het meest recente, internationaal onderzoek omtrent LCH: het protocol LCH IV. Daaruit werd onder meer duidelijk dat er verschillende behandelingen uitgetest worden naargelang de verschillende manieren waarop de ziekte zich manifesteert. Het is hoopgevend dat een aantal behandelingen positieve resultaten geven.

Trui Vercruyse, klinisch psycholoog aan het universitair ziekenhuis te Leuven schonk aandacht aan de knelpunten en opportuniteiten bij de opvoeding van zieke kinderen. Zij hield een warm pleidooi voor duidelijkheid in de gehanteerde regels en voor een positieve benadering van de mogelijkheden van het kind ondanks zijn ziekte.

Veerle Dirix en haar collega, beiden als kinesiste verbonden aan het ziekenhuis brachten een boeiende uiteenzetting over het belang van beweging voor kinderen. Zij maken een praktische vertaling van de theorie met een beeldrijke bewegingspiramide naar toepassingen voor kinderen met een chronische ziekte in het algemeen en voor kinderen met LCH in het bijzonder.

De zaal dankte de sprekers met een warm applaus voor de boeiende bijdragen en veel erkentelijkheid voor het feit dat zij een vrije zondag opofferden om samen met deze families te zoeken naar manieren om met de ziekte LCH om te gaan.

De kinderen haalden ondertussen hun hartje op aan allerlei leerrijke natuuractiviteiten in en rondom het centrum.

Dan was het tijd voor broodjes en koffie met een gezellig babbel aan tafel of aan de broodjesbar. Sommige ouders namen de gelegenheid te baat om nog even verder na te praten met de deskundige sprekers van de voormiddag. Ondertussen “dropen” de gidsen binnen voor de geplande activiteiten van de namiddag. Er werd wat bedenkelijk naar buiten gekeken waar de regen vrolijk verder stroomde. De moedigsten verzamelden, in stevige wandelschoenen en regenkledij, op de binnenplaats. Opgedeeld in twee groepen, begeleid door een natuurgids trokken we op naar het Moerbekebos. En zie, nauwelijks hadden we het domein van de Helix verlaten of de regen hield op en hier en daar piepten wat zonnestrallen tussen de donkere wolken. Op de veldwegen tussen weilanden met paarden en koeien genoten we van prachtige vergezichten met het torentje van de kerk van Onkerzele als ankerpunt op de horizon.

In het bos kregen we een demonstratie van de kennis en kunde van onze gids. We leerden de betekenis van woorden als hakhout en exoten maar vooral allerlei soorten paddenstoelen kennen. En we ontdekten de stilte: als iedereen zweeg bleek de geluidsmeter van de gids maar vijf, zes decibel aan ruisende bomen te meten, als de groep de babbel hervatte scoorde dit al gauw dertig, veertig decibel.

Na twee uur ging het over de bospaadjes, soms eerder beekjes water, weer bergaf richting Helix waar de broodjesbar nu veranderd was in een taartenetalage met onder meer de heerlijke, Geraardbergse mattentaartjes. Na dit festijn stond ieder klaar om de terugweg naar huis aan te vatten, tevreden over deze in velerlei opzichten leerrijke dag.

In de volgende nieuwsbrief wordt uitgebreider ingegaan op de inhoud van sommige presentaties van deze familiedag.